

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Barna Péter (címe) ügyvéd által képviselt (felperes neve, címe) felperesnek a dr. Bodolai László (címe) ügyvéd által képviselt (I.r. alperes neve, címe) I. rendű és a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt (II.r. alperes neve, címe) II. rendű alperes ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2010. december 16-án kelt 19.P.27.451/2010/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa, a II. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 36.000 (harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ... internetes újságban ...-én „...” címmel jelent meg cikk.

A II. rendű alperes által szerkesztett ... Online internetes változata részleteket közölt az ... cikkéből, „...” címmel. A cikk idézi az ... honlapon megjelenteket és átveszi annak közlését, hogy a frissen kinevezett ... vezér csaknem 7 milliárdos szerződést írt alá az APEH feketelistáján levő céggel.

A ... fejléces iratán a ... cégcsoport képviseletében ... aláírással levelet intézett az alpereseket működtető gazdasági társaságok vezetőihez azzal, hogy a levél mellékletét képező közleményt tegyék közzé.
Ennek az alperesek nem tettek eleget.

A felperes keresetében a helyreigazítási kérelem kísérlőlevelében foglaltak közlésére tartott igényt, amely azt tartalmazta, hogy a ..., illetve jogelöldeji ... óta végeznek magas színvonalon takarítói tevékenységet a ... részére, a ...-t jogellenesen tartja nyilván az APEH a legnagyobb adótartozó cégek listáján, a társaság az APEH határozatával szemben pert indított és a Fővárosi Ítéltábla az APEH határozatának végrehajtását felfüggesztette, illetve a peres eljárásban a ... javára született határozat a Pest Megyei Bíróságon.

Annak közlésére is igényt tartott, hogy mindig rendelkezett ún. nullás igazolással, az adóhatóság köztehermentességét is igazolta, és hogy a köztartozást nyilvántartó listáról a céget az APEH jogellenesen nem törölte.

Közölte, a cikkben valótlanul szerepelt, hogy negyedszerre tűnt fel a szerződés aláírásával szinte egyidőben az ország legnagyobb adótartozásait felhalmozó vállalkozások között, illetve, hogy ... eleje óta állandó szereplője a 180 napnál régebbi 100 millió forintot meghaladó tartozást görgető cégek névsorának.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Előadták, hogy nem bizonyított az, hogy a felperes képviselőjében helyreigazítási kérelem előterjesztésre került a törvényes 30 napos határidőn belül. Érdemben arra hivatkoztak, hogy a cég bizonyíthatóan szerepel az APEH feketelistáján.

A Fővárosi Ítéltábla ... számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, mert az elsőfokú bíróság nem a megfelelő alperesekkel szemben folytatta le az eljárást.

A megismételt eljárásban a felperes alperesként az ... Szerkesztőségét, illetve a ... Szerkesztőségét jelölte meg.

Az alperesek változatlanul állították, hogy a felperestől 30 napon belül joghatályos helyreigazítási kérelmet nem kaptak. Előadták, hogy a kereseti kérelem tartalmilag sem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek egyenként 20.000-20.000 forint perköltséget.

Az ítélet indokolásában ismertette a Ptk. 79. § (1) bekezdését, a Pp. 342. § (1) bekezdését, a 343. § (1) bekezdését, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 13. és 15. számú állásfoglalását.

Rögzítette, hogy elsődlegesen azt a kérdést kellett vizsgálni, hogy a jelen per felperese 30 napon belül az alperesekhez eljuttatott-e helyreigazítási kérelmet.

Az I. rendű alperes esetében a címzett ... főszerkesztő volt, így a bíróság szerint bár az ... is megnevezésre került, érdemben megfelelő volt a címzés. A II. rendű alperes esetén a címzett ... felelős szerkesztő volt. A cím azonossága okán az elsőfokú bíróság a címzett személyében kifogást nem talált. A kérelmek február 24-én kerültek kézbesítésre.

Ugyanakkor osztotta a korábban eljáró bírói tanács álláspontját abban, hogy a kérelmekből az nem tűnt ki, hogy a ... nevében került előterjesztésre a helyreigazítási igény. Megállapította, hogy az aláíróként szereplő „...” jogilag nem létezik, viszont a cégiratok tanúsága szerint a ... és a ... egyaránt működik.

Kiemelte az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a ... nevében terjesztett elő helyreigazítási kérelmet, azonban ezen kötelezettségének nem tudott eleget tenni.

Tekintettel arra, hogy az nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy jelen per felperesétől a törvényes határidőn belül sajtó-helyreigazítási kérelem került eljuttatásra az alperesekhez, ezért az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Megjegyezte, hogy a felperes nincs elzárva attól a lehetőségtől, hogy igényét egyéb peres úton érvényesítse.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy megállapítható, hogy az alperesekhez határidőn belül érkeztek meg a helyreigazítási kérelmek, azt a bíróság is megfelelőnek találta. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság vizsgálata nem az alperesek magatartására irányult, hanem arra a kérdésre, hogy ki küldte a helyreigazító közlemény kísérlőlevelét, holott az ügy lényegi kérdése az alperesek által közölt cikkben megjelent állítás, a 100 millió forint összeget meghaladó adótartozás, az állami adóhatóságnál nyilvántartott 180 napon keresztül folyamatosan fennálló tartozás, illetve, hogy a listán a ... helyen a ... szerepelt. A cég ...-i hatállyal törlésre került, ennek megfelelően a ...-én az I. rendű alperes által közöltek egyértelműen valótlan állítások. Abból, hogy a nyilvántartás kizárólag a ...-t jelölte meg, egyértelműen kiderül, hogy jelen eljárás felperese is a ... A cikk valóban több, a felpereshez gazdaságilag kapcsolódó, hasonló elnevezésű társaságot említ, de azt az alperesek nem jelezték, hogy problémát jelentene a felperesi cég beazonosítása. A keresetlevélhez csatolt cégbírósági végzésből kiderül, hogy a ... elnevezést a cégnilvántartásba ... napjával jegyezték be. Ennek megfelelően ...-én már csak a ... elnevezés létezett.

Az, hogy milyen papírra írták a helyreigazítási kérelemhez csatolt levelet nem tekinthető relevánsnak, csak az, hogy azt ki és milyen célból küldte, illetve írta alá, foglalta írásba. A kísérlőlevel az eljárásjogi követelményeknek megfelelt, azt a jó címre, határidőn belül küldte meg ..., aki abban az időszakban a felperesi társaság ügyvezetője volt.

Az alperesek az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérték.

A felperes fellebbezése nem alapos a következők miatt.

A felperes perbeli igényét a Ptk. 79. § (1) bekezdésére alapította, amelynek értelmében ha valakiről napilap valótlan tényről közöl, híresztel, vagy való tény hamis színben tüntet fel, követelheti olyan közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlemény mely tényállítása valótlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, illetőleg melyek a való tények.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló iratok alapján helyes jogi következtetést vont le.

A Pp. 342. § (1) bekezdése értelmében sajtó-helyreigazítást az érintett személy a közlemény megjelenésétől számított harminc napon belül írásban kérhet a sajtótól. A PK 13. számú állásfoglalás II. pontja azt mondja ki, hogy a sajtó-helyreigazítás elrendelése iránt csak akkor lehet pert indítani, ha a helyreigazítást kérő irat az előírt 30 napon belül megérkezik a sajtószervhez. E határidő elmulasztása miatt nincs lehetőség igazolásra. A bíróságnak a sajtó-helyreigazítási perben hivatalból kell vizsgálnia azt, hogy a sajtószervhez eljuttatott helyreigazítási kérelem megfelel-e a Pp. 342. § (1) bekezdésében írtaknak.

Jelen perben megállapítható volt, hogy a sérelmezett cikkek megjelenésétől számított 30 napos anyagi jogi határidőn belül az írásbeliséghez fűzött törvényi követelményeknek megfelelő helyreigazítási kérelem az alperesi sajtószervekhez megérkezett, azonban a bíróságnak az igényérvényesítési jogosultságot is vizsgálnia kell a kereset érdemi elbírálását megelőzően. A sajtó-helyreigazítási igény jogosultja ugyanis csak az a személy lehet, akiről a sajtóban valótlan tényt közöltek vagy híreszteltek, illetőleg akit érintően a való tény hamis színben tüntették fel.

A Fővárosi Ítéltábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a körben, hogy a kereseti kérelmet előterjesztő jogi személy, illetve a cikkben megnevezett gazdasági társaság az alperesi szerkesztőségekhez a pert megelőzően joghatályos helyreigazítási kérelmet nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a helyreigazítási kérelemből ki kell tűnnie, hogy az kitől származik, ki és milyen minőségben igényli a helyreigazítást. Nem a formai követelményeknek van elsődleges szerepe, hanem annak, hogy kinek a nevében történt az előterjesztés. A sajtónak nem lehet feladata, hogy a kérelmet „értelmezze”, és „kikövetkeztesse”, hogy az kitől származik. Ezért nem fogadható el a helyreigazítási kérelem tartalmi elemzésén alapuló felperesi álláspont sem.

Következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a helyreigazítási kérelemben egyértelműen meg kell jelölni, hogy ki és milyen minőségben lép fel helyreigazítás iránti igénnyel.

E jogszabályi követelményeknek a „...” és ... aláírással a ... fejléces irattal megküldött kérelem nem felel meg, abból a cikkben szereplő és a keresetet előterjesztő ... személye nem azonosítható, nem állapítható meg.

Mindebből következően az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra az álláspontra, hogy a felperes nevében nem került helyreigazítási kérelem megküldésre, ezért helytálló volt a keresetet elutasító rendelkezése is, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - helyes indokaira utalással - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a perköltség viseléséről a Pp. 239. §-án keresztül is érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, tekintettel a 32/2003.(VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § (1) bekezdésére és a 6/1986.(VI. 26.) IM rendelet 14. §-ára.

Budapest, 2011. május 24.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s.k.. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő